

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Magister.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

vel affines committitur, vsque ad quartum gradum inelufiue. Stuprum, quando fit cum ea, quæ est in patris potestate: quæ si violenter corrumpatur, dicitur raptus. Contra naturam dicitur, quando taliter fit, quod non potest sequi generatio. Sacrilegium autem reducitur vel ad adulterium, vel ad aliam speciem, secundam diuersam modum, quo exercetur: infra, Rapi- na, §. 4.

VIRIVM contra naturam, licet sit vna species luxuriæ, secundum Tho. supra, a. 1. multis tamen modis exercetur: vel quando procuratur pollutio causa delectationis sine aliquo concubitu, & dicitur immundities, vel pollutio: vel fit per concubitum ad rem non eiusdem speciei, & dicitur bestialitas, de qua supra, ver. bestialitas. vel per concubitum ad rem eiusdem speciei, sed non secundum debitum sexum: vt cum masculus cum masculo, vel femina cum femina coit, quod peccatum dicitur Sodomia: vel non seruantur debita instrumenta: vt si vir cum femina non seruet locum debitum, sed ad alium accedat, & scelus hoc nomen proprium non habet: vel accedit ad locum naturalem debitum, sed modo indebito: vt si mulier supergrediatur virum, vel huiusmodi, nec hoc habet nomen proprium. Omnia prædicta semper sunt mortalia, excepto vltimo, quod etiam erit mortale, si taliter fiat, quod non possit sequi generatio, vel sit periculum de effusione seminis extra vas.

Et quicumque propter effrenatam concupiscentiam exponit se huic periculo aduertenter, mortaliter peccat. Et not. quod quando vnus seminat, alio non seminante, intendens vitæ generationem, vel voluntariè extra seminat, est peccatum contra naturam. De huiusmodi oportet conferri specificè, & de cogitationibus, ac actibus, qui in eadem specie sunt, cum ad eandem finem ordinentur. De cogitationibus, tactibus, osculis, vide in locis suis, supra, & infra. Not. etiam secundum Th. supra, quod si vir cogno-

scat vxorem suam extra vas debitum, non dicitur Sodomia, sed species inno- minata, vt supra diximus. Sit igitur diligens confessor, dum circa hoc pec- catum interrogat, vt tangat species, non autem ad actus, & modos singulares descendat.

MAGISTER.

MAGISTRI communiter peccant in tribus. Primò, circa do-ctrinam, docendo noxia animæ, siue contra fidem, siue contra bonos mores, directe, vel indirectè: vt si magnificet opinioniones contrarias, & partipendant eam, quæ ad fidem pertinet. Secundò, docendo falsà pro veris ex industria. & sic nocumtum inferunt bono intellectu: idèò mortaliter peccant. Secus si non faciunt ex proposito, nisi ex hoc sequeretur magnum damnum proximo, ex incuria, vel temeritate doctoris. Tertiò, quando negligunt studere, vt bene doceant. Quarto, quando non volunt docere aliquod pulchrũ punctum ex inuidia. Quintò, quando alios damnificant doctores, vel iniurias irrogant, ab eis deuidando auditores, in damnum etiam auditorum: idèò mortale est, & contra charitatem: ex doctrina Caii in summa, verbi. magistro- rum peccata.

CIRCA mores etiam peccant, si non corrigunt corrigendos, vel in correctione excedunt, si fouent, vel inui- tant ad turpia, vel ludos. Graue enim est peccatum hoc propter adole- scentes, qui malè imbuuntur. Quò autem ad lucrum peccant, exigendo vlti- a debitum, vel à quibus non debent. Caieta, supra.

QUALIS debet esse magister, vide e. de magist. & secundum Pan. ibi. debet habere 5. qualitates. Primò, peritiam docendi. Secundò, facundiam dicendi. Tertiò, subtilitatem interpretandi. Quarto, copiam differendi. Quintò, approbatus ab habente potestatem.

RELIQUIOSVS de licentia sui superioris potest assumi ad magistrerium, per cap. doctos. & c. moderamine. 16.

D 2 quæst.

quæst. 1. Quomodo magister debeat, & possit aliquid petere pro licentia docendi, vel à scholaribus, vide multa capitula de magist. Et quomodo simonia committatur, dando aliquid, vel recipiendo pro huiusmodi: infra, simonia, circa principium. Non est simonia quando exigitur secundum consuetudinem, non ut pretium spiritualis rei Tho. secunda secundæ. q. 100. ar. 2. ad. 4.

5 MAGISTER sententiarum in multis errauit, & primo in hoc, quod dicit, quod charitas, qua diligimus Deum & proximum, non est habitus creatus. 1. sen. d. 17. Quod termini numerales, & trinus, vnus, & huiusmodi, non dicunt positionem, sed priuationem. 1. sen. d. 24. Quod similitudo, & æqualitas in diuinis nihil ponunt. 1. sen. d. 31. Quod præmium in Angelis præcessit meritum 2. sentent. d. 5. Quod nihil de cibis transit in virtutem humanæ naturæ. 2. sentent. dist. 30. Quod semen est de substantia patris ead. dist. Quod anima humana separata à corpore, est persona. 3. sent. distinct. 5. Quod Christus in triduo sue mortis fuit homo. 2. sentent. distinct. 20. Quod sacramenta veteris legis nullo modo iustificabant, etiam ex charitate facta. 4. sentent. dist. 1. Quod baptizari baptismo Ioan. non ponentes in eo spem, non rebaptizabantur. 4. sentent. dist. 2. Quod Deus potuit communicare creaturæ potentiam creatiuam. 4. sentent. dist. 5. Quod hæretici præcisi, suspensi, schismatici, & degradati consecrare non possunt. 4. sententiar. dist. 13. Quod maritus alienius sponsæ, per consensum de præsent, quam tamen non cognouit, bigamus vocatur, & ad sacros ordines promoueri non potest. 4. sentent. dist. 27. Quod cognoscens sororem sponsæ legitimæ, postremo non potest uxori debitum reddere. 4. sentent. distinct. 34. De huiusmodi erroribus vide in proprijs locis quid declaret Thom. Hæc loca in quibus magister errauit, collegit Atehidias. Florent. 1. part. tit. 1. cap. 8.

MALEDICTIO.

MALEDICTIO, qua quis imprecatur alicui cum desiderio aliquod malum (vt puta) mortem, infirmitatem, & huiusmodi: & non sub ratione boni, honesti, aut vtilis, vt pro eius correctione, vel utilitate reipublice, sed non curando de huiusmodi, ex suo genere mortale est, & deliberato animo fiat, & aduertentem quia opponitur charitati proximo- rum, quos amare, & desiderare eis bonum, tenemur. Si autem creaturæ irrationabiles simpliciter absque alia ratione maledicantur, verbum est otiosum: sed vt relatæ ad Deum, vel vt bona hominis, sic peccatum mortale est: perinde ac si homini, vel Deo malediceretur. Si verò maledicantur relatæ ad aliquod malum, sicut Iob maledixit diei suæ, sic non est peccatum. Cum autem huiusmodi maledictiones fiant verbo, sed nõ animo nocendi, vel parui nocementi, vel ex animi surreptione, peccatum veniale est, ex imperfecti- one actus: nisi in illo paruo tempore, & in illa subita passione iræ esset determinatus consensus: quia tunc non euadit mortale: secundum Caietanum in summa. eod. titu. quamuis trāsacta ira nollet tale malum. Conformiter Sanct. Tho. secunda secundæ. q. 79. ar. 3. De maledictione, qua quis maledicit de proximo cum denigrando famam: supra, De tractio, per totum. maledicere secundum seminum peccatum est de tractioe susuratione, & contumelia: quia malū pœnæ minus est malo culpæ: Tho. ibi supra, ar. vlt.

MALEFICIUM.

MALEFICIUM, quo quis nocet per dæmonum inuocationem, impediendo vsum matrimonij, fascinando pueros, & huiusmodi, mortale est dupliciter: tum quia nocentem proximo infert, tum quia hæreticè ibi inuocatur, quod sine mortali fidei non potest, supra, Inuocatio per totum. Et ad maleficium. ducitur omnis incantatio, &c.

2 Nec licet maleficium alio maleficium